

PANTOFFELHELDEN

(Club der Pantoffelhelden)

Komedie in drie bedrijven

door

HANS SCHIMMEL

vertaling

Carl Slotboom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PANTOFFELHELDEN - CLUB DER PANTOFFELHELDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS SCHIMMEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem – 40/55 jaar. Een aardige man, die echter niet tegen zijn vrouw opgewassen is. Een stiekeme genierter.

Frits – 40/55 jaar. Evenals Willem heeft ook Frits thuis niets in te brengen en zit hij onder de plak van zijn vrouw. Als zich maar even de gelegenheid voordoet, gaat hij met Willem naar nachtclub “Esmee”.

Peter – 40/55 jaar. De derde vriend van het trio, Peter, heeft ook niets te vertellen bij zijn vrouw.

Rik – 40/55 jaar. Een totaal ander type als de drie vrienden. Zeer overtuigd van zichzelf en niet van plan, welke vrouw dan ook te gehoorzamen. Hij heeft zich tot doel gesteld om Willem, Frits en Peter te helpen om onder het juk van hun vrouwen uit te komen.

Ella – 40/55 jaar. Echtgenote van Willem. Zolang deze maar doet wat zij zegt, is ze tevreden. Ze is van mening, dat wanneer je mannen zo weinig mogelijk ruimte geeft, zij dan heel gelukkig en tevreden zijn.

Ruth – 40/55 jaar. Hartsvriendin van Ella en echtgenote van Frits. Ze is er van overtuigd dat mannen behoren tot het zwakke geslacht.

Suzanne – 40/55 jaar. Hoe meer ze haar man Peter provoceert, hoe meer hij doet wat ze zegt.

Carmen – 30/45 jaar. Bardame van nachtclub “Esmee”.

Christa – 40/65 jaar. Conciërge. Heel nieuwsgierig en niet vies van een flinke borrel.

DECOR:

Woonkamer van Willem en Ella.

Drie deuren: ingang, deur naar de slaapkamer en deur naar de keuken.

Bank, tafel en vier stoelen.

De overige inrichting wordt aan de regisseur over gelaten.

TIJD:

Het toneelstuk speelt in de tegenwoordige tijd.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek op gaat staat Willem in de woonkamer en heeft een schort voor en neemt ongeïnteresseerd stof af. Dan draait hij de plumeau om en doet alsof het een degen is)

WILLEM: En garde! Kom hier en vecht als een kerel, jij slappe zak!
(Maakt vechtbewegingen)

ELLA: *(Achter het toneel. Zeer luid)* WILLEM!!!

WILLEM: *(Gaat onmiddellijk in de houding staan. Plumeau als een geweer tegen zijn schouder)* Ja duifje?

ELLA: *(Achter het toneel)* Als je klaar bent met stof af nemen, ga dan even naar de stomerij om mijn kleding op te halen.

WILLEM: Ja duifje.

ELLA: *(Achter het toneel)* En begin op tijd met koken. Ik heb geen zin om lang op mijn eten te moeten wachten als ik straks naar huis kom.

WILLEM: Ja duifje.

ELLA: *(Achter het toneel)* En niet te lang in de stad rondlummelen graag, anders kom je niet klaar met de huishouding.

WILLEM: *(Maakt een beweging alsof hij iemand wurgt)* Ja duifje.

ELLA: *(Achter het toneel)* Je mag blij zijn dat ik er voor zorg dat jij je vrije dag nuttig besteedt. Wat zou je zonder mij moeten beginnen?

WILLEM: *(Voor zichzelf)* Nou, ik heb wel een idee.

ELLA: *(Achter het toneel)* Wat zeg je?

WILLEM: Dat ik geen idee heb.

ELLA: *(Komt op. Aangekleed om uit te gaan)* Zo, ik ga er vandoor. Ik wil niet als laatste in de lunchroom aankomen.

WILLEM: Waarom ga je dan niet eerder van huis?

ELLA: Als ik je niet alles voor zou moeten kauwen, zou ik eerder weg kunnen en als eerste in de lunchroom kunnen zijn. Het kost me behoorlijk veel energie om met jou samen te leven Willem. Maar zonder mij zou je nog niet in staat zijn een kop koffie te maken.

WILLEM: Ik ben blij dat ik jou heb duifje.

ELLA: Ja, ik offer me geheel belangeloos voor je op.

WILLEM: Ja... je bent de meest belangeloze persoon die ik ken. Zonder jou zou ik de was niet kunnen doen, niet kunnen strijken, niet kunnen afwassen. Om van de rest van de huishouding maar niet te spreken.

ELLA: Vergeet niet dat je zonder mijn voortdurende bijscholingen, gegarandeerd de helft alweer vergeten zou zijn. Onder mijn leiding ben je in staat in zekere zin zelfstandig te functioneren en je zelf te

kunnen verzorgen als ik er niet meer ben.

WILLEM: Ben je van plan dood te gaan dan?

ELLA: Hoe kom je op dit absurde idee?

WILLEM: Ik? Jij begon er toch over.

ELLA: Klets toch niet. Dat zou je wel willen hè... mij overleven.

WILLEM: Maar jij zei zojuist toch dat eh... nou ja... je zei zojuist toch dat ik me ook na jouw dood heel goed zou kunnen verzorgen.

ELLA: Ik ben nu eenmaal een vooruitdenkende vrouw. Ik zei dat jij, door mijn toedoen, in staat bent jezelf te verzorgen als ik er niet meer zou zijn. Denk maar niet dat ik eerder ga dan jij, ik pieker er niet over.

WILLEM: Ja duifje.

ELLA: Het wordt de hoogste tijd dat ik ga. Door de voortdurende stress in dit huis heb ik mijn ontspanning bitter hard nodig.

WILLEM: Laat je door mij niet ophouden. Ik zou niet willen dat je je vriendinnen laat wachten.

ELLA: We gaan vanmiddag kookrecepten met elkaar ruilen.

WILLEM: Maar jij kookt toch nooit.

ELLA: Nee, jij. Maar jij denkt er helemaal niet bij na hoe vermoeiend het is om alles op te schrijven en het jou dan naderhand te geven. En dat alles, omdat jij zo'n belabberd geheugen hebt en niets onthoudt van hetgeen ik je vertel.

WILLEM: Ja duifje.

ELLA: Tot later. *(Ella af)*

WILLEM: God zij dank, daar ben ik een tijdje van af. *(Er wordt geklopt. Willem gaat naar de deur)*

FRITS: *(Komt op, heeft dezelfde schort als Willem voor)* Kun je mij een pak suiker lenen? Ik ben het vergeten te kopen.

WILLEM: Geen probleem.

FRITS: Ruth heeft haar tante beloofd een cake mee te brengen, maar die kan ik zonder suiker niet bakken.

WILLEM: Waarom bakt ze die cake niet zelf?

FRITS: Waarom doe jij het huishouden, in plaats van Ella?

WILLEM: Je hebt gelijk. Op de een of andere manier zijn wij niet tegen onze vrouwen opgewassen en als ze de kans zouden zien, zouden ze ons nog veel meer laten doen.

FRITS: We hebben geluk dat we zo gedisciplineerd zijn.

WILLEM: Juist.

FRITS: Vrouwen zijn vreemde wezens. Ik denk dat geen enkele man ooit in staat zal zijn om een vrouw te begrijpen en dat is al zo sinds Adam en Eva.

WILLEM: God had nooit die rib van Adam moeten pikken. *(Er wordt*

gebeld) Alweer?! Het lijkt de zoete inval wel. *(Willem doet open)*

PETER: *(Komt op. Heeft dezelfde schort als Willem en Frits voor. Heeft een lege glazen koffiekkan van een koffieapparaat bij zich. Hij strekt zijn arm en gebruikt de kan als een buikspreekpop. Doet de deksel voortdurend open en dicht)* Hallo Willem, ik ben een arme koffiekkan die zit te springen om koffie. Kun jij mij wat koffie lenen?

WILLEM: *(Gaat naar de keuken)*

FRITS: *(Ironisch)* Grapjurk.

PETER: Nou en? Laat me toch. Thuis mag ik dit niet doen.

WILLEM: *(Komt op. Heeft ook een glazen koffiekkan in zijn hand en een plastic zakje met koffie. Gebruikt zijn koffiekkan ook als buikspreekpop)* Hier, kijk eens even beste vriend. Ik heb iets voor je meegebracht.

PETER: *(Ook weer in de weer met zijn kan)* Ooohhh... dat is heel erg aardig.

WILLEM: *(Tegen Frits)* Hou eens even vast. *(Geeft de koffiekkan en gaat af)*

FRITS: Wat moet ik met die kan?

PETER: Buikspreken, wat dacht jij dan? *(Met zijn kan)* Hallo Frits, alles kits achter de rits?

FRITS: Hou toch op man.

PETER: *(Met de koffiekkan)* Waar is je gevoel voor humor gebleven Fritsje? *(Pakt de koffiekkan van Frits af en houdt beide kannen op borsthoogte, alsof het vrouwenborsten zijn)* Aan wie doet je dit denken?

FRITS: Geen idee.

PETER: *(Met verdraaide stem)* Mijn naam is Carmen en mijn beroep is bardame.

FRITS: Je wilt toch zeker die koffiekannen niet met de borsten van Carmen vergelijken?

PETER: Het maakt mijn leven rijk, als ik naar de borsten van Carmen kijk. Aan elke kant één exemplaar, geloof me, het is waar. *(Peter en Frits moeten lachen)*

WILLEM: *(Komt op, heeft een glazen koffiekkan bij zich)* Wat is er aan de hand? Heb ik iets gemist?

PETER: Nee hoor, Frits en ik hadden het over Carmen.

FRITS: De spetter van nachtclub Esmee.

WILLEM: *(Dromerig)* Mmmmm... Carmen...

FRITS: Dit was Brandpunt en dan nu een gedicht van mijn hand.

PETER: Van jouw hand?

FRITS: Ik heb verborgen talenten.

WILLEM: Laat horen dat gedicht.

FRITS: *(Neemt een pose aan)*

Wij zijn hele stoere kerels
en we wonen deur aan deur.
Goede vrienden, ja dat zijn we
houden niet van veel gezeur.
Onze vrouwen zullen ervaren
dat we echte kerels zijn.
En ze zullen er nog achter komen
Voor ons geen water bij de wijn.

WILLEM: Te gek man! *(Klapt in zijn handen)*

FRITS: Even wachten er komt nog een couplet.

Van voren grijs, van achteren kaal
ach, de jeugd, dat was eenmaal.
Haren groeien uit de oren
de potentie ging verloren.
Maar al zijn wij oude knarren
de mooie Carmen kan ons nog steeds verwarren.
wij laven ons aan de boezem der natuur
en de borsten van Carmen zijn rijp en puur.

ALLE DRIE: *(Lachen en slaan elkaar op de schouders Op dat moment komen Ella, Ruth en Suzanne op)*

ELLA: Wat is hier in hemelsnaam aan de hand?

WILLEM: *(Stotterend)* Zijn eh... zijn jullie nu al weer terug?

RUTH: Kunnen we jullie dan geen moment alleen laten?

ELLA: De lunchroom is vandaag gesloten en we blijven hier.

FRITS: Arme Willem, ik ben blij dat dit theebronsje niet bij mij plaatsvindt.

SUZANNE: Kan een van de heren ons misschien uitleggen waarom jullie hier zijn?

PETER: Wij troffen ons geheel toevallig.

WILLEM: Klopt... geheel toevallig. Peter en Frits zijn hier omdat we huishoudelijke ervaringen uit wilden wisselen.

ELLA: Klets toch niet.

PETER: Echt waar hoor Ella.

ELLA: Jullie zitten je tijd te verdoen met allerlei onbenulligheden, met als gevolg dat het werk blijft liggen. Nou... aan de slag dan maar weer.

WILLEM: Ja duifje.

RUTH: *(Tegen Frits)* Dat geldt ook voor jou.

FRITS: Ja Ruth.

PETER: (*Zachtjes tegen Willem en Frits*) Ik wacht op het moment dat niet wij, maar onze vrouwen een stapje terugdoen.

WILLEM: Je hebt een verkeerde voorstelling van de dingen. Kijk als een man een stapje terugdoet, doet hij dat omdat hij bang is. Als een vrouw een stapje terugdoet, doet ze dat om een aanloop te nemen.

SUZANNE: (*Tegen de mannen*) Ik denk dat het voor iedereen het beste is wanneer jullie verdwijnen.

FRITS: Dat denk ik ook. Kom op mannen, aan het werk. (*Frits en Peter gaan af. Willem gaat naar de keuken*)

ELLA: Je moet er toch niet aan denken dat onze mannen ooit alleen achter zouden blijven.

RUTH: Ze zouden zichzelf verwaarlozen en een onbezonnen leven leiden.

SUZANNE: Dat klopt, maar hoe zou de wereld er uit zien zonder mannen?

ELLA: Een wereld zonder oorlog met gelukkige dikke vrouwen. (*Lachen alle drie*)

SUZANNE: Als vrouw moet je wel ongelofelijk veel fantasie hebben om van een man te houden vanwege zijn kwaliteiten.

RUTH: Over fantasie gesproken. Onlangs heeft Frits mij een krantenartikel voorgelezen, waarin stond dat er in de Stille Oceaan een eiland ligt, waar vrouwen leven die geld betalen om met mannen seks te hebben.

ELLA: Is het niet omgekeerd? Ik bedoel, dat de mannen betalen om seks met de vrouwen te hebben.

RUTH: Nee, de vrouwen betalen.

SUZANNE: En verder?

RUTH: Omgerekend kregen ze elke keer twintig euro. Frits liet me doodleuk weten dat hij z'n koffer wilde pakken en daarheen wilde gaan.

ELLA: En wat heb je daarop geantwoord?

RUTH: Dat ik met hem meega, omdat ik wel eens wil zien hoe hij drie maanden van twintig euro leeft. (*Lachen. Er wordt geklopt*)

ELLA: Wie zullen we daar hebben?

CHRISTA: (*Komt naar binnen*) Waar is die grappenmaker?

ELLA: Wie?

CHRISTINE: Je man natuurlijk.

ELLA: Ik heb nooit geweten dat Willem een grappenmaker is.

CHRISTA: Het was ook niet serieus bedoeld. Elke keer als hij het trappenhuis heeft gedaan, ligt er links en rechts nog allerlei rommel.

RUTH: Dat klinkt me bekend in de oren. Elke keer vergeet Frits wel ergens te stofzuigen.

ELLA: *(Tegen Christa)* Maar ga verder, je hebt vast nog meer te vertellen.

CHRISTA: Vriendelijk als ik ben moet ik hem ook telkens de hoekjes laten zien die hij overslaat.

SUZANNE: Dat moet ik Peter ook altijd als hij stof afgenomen heeft.

RUTH: Mannen! *(Tegen Christa)* Maar je doet zo opgewonden, er is vast meer aan de hand.

CHRISTA: Hij heeft in alle hoeken die ik heb hem laten zien, een rood kruis getekend... met een rode stift... niet afwasbaar nota bene!

SUZANNE: Oh... en nu?

ELLA: Laten we eerst maar eens gaan kijken.

CHRISTA: En dan?

ELLA: Als het waar is wat je zegt, dan zal ik hem eens even de les lezen. Dan krijgt hij een borstel in zijn hand gedrukt en ik beloof je dat daarna het trappenhuis nog nooit zo schoon is geweest. *(Ella, Ruth en Suzanne af. Christa pakt uit haar zak/tas/schort een plat drankflesje. Neemt een flinke slok en gaat dan de anderen achterna)*

WILLEM: *(Komt op. Kijk om zich heen)* Wat een hemelse rust. *(Er wordt geklopt)* Helaas, het is al weer voorbij. *(Doet open)*

CARMEN: *(Komt op, sexy gekleed)* Hallo Willem, hier ben ik dan. *(Willem schrikt behoorlijk en kan van verbazing geen woord uitbrengen. Zijn mond gaat open en dicht, maar er komt geen geluid uit. Carmen kijkt om zich heen)* Gezellig hier zeg. Ik wist wel dat het me hier zou bevallen.

WILLEM: Carmen!

CARMEN: Dat is een verrassing hè?

WILLEM: Dat zou je wel kunnen zeggen ja. Maar zou je me willen vertellen hoe je hier gekomen bent?

CARMEN: Met een taxi. De chauffeur wacht beneden op zijn geld. Kun je me even dertig euro lenen?

WILLEM: Maar wat kom je hier doen en hoe weet je waar ik woon?

CARMEN: Dat heb je mij de laatste keer dat je bij ons in de nachtclub was zelf verteld. Bovendien heb je me gezegd dat ik decoratief gezien heel goed in je woning en dan met name in je bed zou passen. Nou... en daar ben ik dus.

WILLEM: In hemelsnaam... ga weg. Wat denk je dat er gebeurt als Ella je hier ziet.

CARMEN: Wie is Ella?

WILLEM: Ella is eh... nou ja...

CARMEN: Je hebt me verteld dat je vrijgezel bent.

WILLEM: (*Zichtbaar nerveus*) Oja... heb eh... heb ik dat? Daar kan ik me even niets van herinneren.

CARMEN: Grapjas! Jij en je twee vrienden hebben zich bijna de hersens ingeslagen, omdat jullie alle drie met mij willen trouwen.

WILLEM: Wat kom je hier doen en wat wil je van mij?

CARMEN: Een paar dagen logeren schat. Ik krijg thuis nieuwe ramen en ik heb geen zin in de kou te zitten. Daarom dacht ik bij mezelf dat ik wel een tijdje bij jou kon wonen.

WILLEM: (*Ontzet*) Maar eh... maar dat eh... dat gaat niet omdat eh... omdat...

CARMEN: Omdat wat?

WILLEM: Omdat eh... omdat hier behalve ik nog iemand woont.

CARMEN: Aha... deze Ella waar je het over had. Je bent dus toch getrouwd.

WILLEM: Ja, zo kun je het ongeveer wel uitdrukken ja. Hoewel... getrouwd... ik weet niet of dat nu wel de juiste uitdrukking is...

CARMEN: (*Dreigend*) Wat is dan wel de juiste uitdrukking? Als ze een oogje op je heeft, zal me nog leren kennen. Ik duld geen concurrente. Vertel op, wie is deze Ella?

WILLEM: Mijn eh... mijn zuster. We wonen samen... min of meer.

CARMEN: Waarom heb je dat niet meteen gezegd? Ik verheug me er op om kennis te maken met je zuster.

WILLEM: Maar ik eh... ik zal ze eerst voor moeten bereiden.

CARMEN: Daar hebben we het nog wel over. Heb je nu even dertig euro voor de taxi?

WILLEM: Ja... geen probleem, maar eh... doe me een plezier en maak je even onzichtbaar voordat mijn vr... voordat mijn zuster je ziet.

CARMEN: Doe toch niet zo paniekerig. Wat kan er nu gebeuren als je mij aan haar voorstelt?

WILLEM: (*Pakt zijn portemonnee en geeft haar geld*) Daar wil ik niet eens over nadenken en ga nu, de taxichauffeur wacht op je. (*Willem duwt haar in de richting van de deur. Dan klinken achter het toneel de stemmen van de vrouwen*) Ojee, daar zul je ze hebben.

CARMEN: Wie zul je daar hebben?

WILLEM: Dat leg ik je later wel uit. Naar de slaapkamer, en heel snel. (*Duwt Carmen in de richting van de slaapkamer*)

CARMEN: (*Betekenisvol*) Oh jij hebt wel héél veel haast. Nou, zo snel gaat dat bij mij niet hoor.

WILLEM: Naar binnen, ik leg je later alles uit. (*Duwt Carmen naar*

binnen en sluit de deur) Tjongejonge, dat was op het nippertje.

ELLA: *(Komt samen met Ruth, Suzanne en Christa op)* Daar ben je mannetje. Met jou heb ik een appeltje te schillen.

CHRISTA: Ik ben zo vreselijk opgefokt door dit alles. Een borrel zou er nu wel in gaan.

WILLEM: Jou kennende heb je wel een voorraadjie op zak.

CHRISTA: Ik? Hoe kom je daar nu bij? Het idée zeg!

WILLEM: Hoe dan ook, wij hebben geen drank in huis.

RUTH: *(Tegen Ella)* Hij gelooft ook alles wat je hem wijsmaakt h  ? Waar staat de drankfles?

ELLA: In de slaapkamer. Alles moet ik verstoppen in dit huis. Als ik het rond zou laten slingeren zou ik hem linea recta naar een ontwenningsskliniek moeten brengen. Hij verdraagt nog geen vingerhoed vol. *(Loopt richting slaapkamer)*

WILLEM: *(Als door een horzel gestoken. Rent naar de slaapkamerdeur en verspert deze met zijn lichaam)* Dat eh... dat gaat nu niet. Je kunt hier niet naar binnen.

SUZANNE: Niet te geloven! Als Peter mij zo'n grote mond zou durven geven, dan was hij nog niet klaar.

ELLA: Ben je niet goed bij je verstand?! Waarom mag ik niet naar de slaapkamer?

RUTH: Misschien heeft hij daar zijn vriendin verstopt. *(Lachen allemaal, behalve Willem)*

ELLA: Willem en een vriendin? Laat me niet lachen. Willem is het type man dat over twaalf naakte vrouwen heenstapt en het dan nog niet in de gaten heeft. *(Tegen Willem)* En nu aan de kant!

WILLEM: Nee.

CHRISTA: Gedraagt hij zich ook zo als je met hem naar bed wilt Ella?

ELLA: Nee, daarvoor moet ik iets uittrekken.

SUZANNE: Wat dan?

ELLA: De stekker van de televisie. *(Tegen Willem)* En nu opgedonderd!

WILLEM: *(Ruikt)* Ik krijg opeens een brandlucht in mijn neus, ik denk dat de keuken in de fik staat.

ELLA: Wat?! Ja, dat ontbrak er nog maar aan grappenmaker. *(Behalve Christa, gaan allen af naar de keuken. Christa pakt haar fles en neemt een slok. Gaat dan de anderen achterna)*

CARMEN: *(Komt uit de slaapkamer)* Wie denkt hij eigenlijk dat ik ben? Zie ik er uit als een miljonair? Elke minuut dat de taxichauffeur wacht, tikt zijn meter verder. *(Carmen naar buiten)*

SUZANNE: *(Komt op met Willem, Ella, Ruth en Christa)* Zelfs de neus van je man werkt niet naar behoren.

CHRISTA: En kippig is hij ook, anders zou hij het stof in het trappenhuis wel zien.

RUTH: Hij had op zijn minst zijn excuus aan kunnen bieden voor het feit dat hij ons onnodig naar de keuken liet gaan.

ELLA: Zo zijn de mannen. Wij vrouwen zouden onze fouten onmiddellijk toegeven. Vooropgesteld dat we überhaupt fouten hebben natuurlijk.

WILLEM: Ik rook toch echt een brandlucht. Om helemaal zeker te zijn stel ik voor dat iedereen naar buiten gaat, zodat ik het hele huis kan controleren. Het lijkt me het beste dat jullie allemaal in de woning van Suzanne of Ruth wachten tot ik het sein veilig geef.

ELLA: Wat een onzin. Er is helemaal niets aan de hand en alles is veilig. Zo... en nu is het tijd voor een borrel. *(Loopt in de richting van de slaapkamer. Willem is niet snel genoeg om haar de weg te versperren)*

WILLEM: *(Rent naar Ella)* Nee!!! Niet naar binnengaan!!! Daar is namelijk...

ELLA: Hou je mond en staan blijven! *(Willem staat aan de grond genageld)*

SUZANNE: Met je man schijnt werkelijk iets niet in orde te zijn, maar je kunt hem in ieder geval uit laten praten.

ELLA: *(Bij de slaapkamerdeur)* Mijn man krijgt van mij altijd het laatste woord. Hij mag dus zijn excuus aanbieden. *(Ella gaat af in de slaapkamer)*

CHRISTA: Ik moet zeggen dat ik dit allemaal leuker vind dat een soap op de t.v. en als ik nu een borrel zou krijgen, zou ik me meteen een stuk beter voelen. *(Ella komt met een fles drank uit de slaapkamer)*

RUTH: En? Heeft Willem de minister-president in de slaapkamer verstopt?

SUZANNE: Of ligt er een naakte vrouw uitdagend op jullie bed? *(Vrouwen lachen)*

WILLEM: *(Verbaasd)* Is je daar binnen niets eh... is je niets opgevallen?

ELLA: Jawel... je hebt de bedden nog niet opgemaakt. Maar dat je je daarom zo aanstelt vind ik mateloos overdreven. Wat moeten mijn vriendinnen niet van me denken, dat ik een monster ben die je elke dag een pak slaag geeft?

RUTH: Nee, dat zou jij nooit doen Ella.

ELLA: Zeg het niet te hard.

RUTH: Nee, dat doe je niet, je bent veel te bang dat je hem daarna moet verbinden en moet verzorgen. *(Vrouwen lachen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto